

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน สรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1.1 แนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน ที่สำคัญคือ 1) การพัฒนาทักษะใน 3 ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านความรับผิดชอบในการทำงาน และด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน 2) ในการพัฒนาภาวะผู้นำต้องเริ่มพัฒนา ด้านความรู้ความสามารถในการทำงานก่อน 3) แผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนาภาวะผู้นำควรเป็น กิจกรรมที่มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มคณะ 4) การจัดพฤติกรรมทางลบของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ควรใช้ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner) 5) การพัฒนาทักษะภาวะผู้นำไม่ควรแยกกลุ่มมี ทักษะกับไม่มีทักษะออกจากกัน 6) กิจกรรมก่อนทำการฝึกอบรมควรเป็นกิจกรรมทำความรู้จักกัน หรือการแนะนำตัวสร้างควรรู้คุ้นเคย

5.1.2 การประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฝึกอบรมของผู้เชี่ยวชาญประเมินทั้ง 8 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีผลการประเมินความเหมาะสมของคะแนนอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.60 ($\bar{X} = 4.24$ S.D.= 0.14) ประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน เท่ากับ 84.62/90.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้

5.1.3 ผลการพัฒนาทักษะภาวะผู้นำของคณะกรรมการสถานักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 พบว่าหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ผลของการประเมินความพึงพอใจการใช้โปรแกรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านที่มีค่ามากที่สุดคือด้าน ผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.26) อันดับต่อมาคือด้านกระบวนการ

โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.=0.02) และด้านสุดท้ายคือด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.12) สรุปเฉลี่ยโดยรวมใน 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.12)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีข้อน่าสนใจและสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาแนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสภานักเรียน จากการศึกษางานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวิริยะฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์ 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 5 คน การที่จะพัฒนาทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย ทักษะดังต่อไปนี้ 1) ก็มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน 2) ความรับผิดชอบ 3) ความขยันหมั่นเพียร 4) ความมีวินัย 5) ความร่วมมือกับผู้อื่นและเพื่อนร่วมงาน ทั้ง 5 ข้อนี้ เป็นแนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 จะสอดคล้องกับทักษะพื้นฐานในเอกสารที่เกี่ยวข้องคือ คู่มือของคณะกรรมการสภานักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2560, น. 16) ได้อธิบายว่า แนวทางการเสริมสร้างภาวะผู้นำจะต้องเสริมสร้างมี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะในการปฏิบัติงาน 2) การมีความรับผิดชอบในการทำงาน 3) การมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ซึ่งสภานักเรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาโรงเรียนตามกระบวนการ นวัตกรรม และเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม ความเป็นประชาธิปไตย มีจิตวิญญาณในการใช้ธรรมมาภิบาลเพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองดีซึ่งการที่จะเป็นคณะกรรมการสภานักเรียนจะต้องมีความสามารถในการวางแผนการจัดองค์กร การสื่อสาร การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร และยังสอดคล้องกับ รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2544, น. 276-280) ได้อธิบายไว้ว่า การพัฒนาภาวะผู้นำมี 3 ลักษณะคือ 1) การพัฒนาโดยใช้การรับรู้ด้วยตนเอง การรับรู้หรือการรู้จักตนเองถือเป็นกลไกสำคัญที่ควรเน้นหรือจดจำในการพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำต้องมีการป้อนกลับด้วยตนเอง 2) การพัฒนาด้วยการสร้างวินัยในตนเอง เป็นการปฏิบัติตนด้วยการควบคุมตนเองให้สามารถปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) พัฒนาด้วยการให้การศึกษา ประสบการณ์ และการให้คำแนะนำจากผู้มีอาวุโสกว่าปัจจัยทั้งสามประการนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของบุคคลอย่างยิ่ง เพราะระดับการศึกษาจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจใน

ส่วนลึกซึ่งของเรื่องราวต่าง ๆ และมีการยอมรับตรงกันว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารและคุณภาพของการปฏิบัติงาน ส่วนประสบการณ์จะก่อให้เกิดความมั่นใจมองเห็นช่องทางและช่วยเพิ่มระดับความสามารถของผู้นำได้มากขึ้น ส่วนการแนะนำจากผู้ที่อาวุโสกว่าก็จะช่วยเสริมในการสอน แนะนำ ชี้แนะในด้านต่าง ๆ ในการทำงานของผู้นำได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน คือการจัดกิจกรรมที่เน้นประสบการณ์

5.2.2 ผลการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการฝึกอบรมแบบกลุ่ม ได้แบ่งคณะกรรมการนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยดูจากการเข้าร่วมกิจกรรมเริ่มแรกก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรม สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ผลการวิจัยพบว่าโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 84.62/90.67 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 85/85 เนื่องมาจากการวางแผนการวิจัย การตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ การปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนคณะกรรมการสถานักเรียน จากการสังเกตและสอบถามพบว่า ขณะจัดกิจกรรมตามโปรแกรมฝึกอบรม คณะกรรมการสถานักเรียน มีความสนุกสนาน ร่วมกันทำกิจกรรมและเปลี่ยนความคิด ถ่ายทอดความรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน David K. Berlo (2503) ได้อธิบายว่า การสื่อสารสามารถใช้หลักการได้ คือ 1) ผู้ส่งสาร (Source) การสื่อสารจะทำหน้าที่ในการส่งสารหรือเป็นแหล่งกำเนิดสารเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ 2) ข่าวสาร (Message) การกำหนดประเด็นเรื่องที่ถูกนำเสนอออกมาจากผู้ส่งสารการใช้ภาษา ได้แก่ ส่วนแรกคือวัจนภาษา 3) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งช่องทางของสื่อจะมีพัฒนาการจากสื่อดั้งเดิมอันมีกระบวนการในการส่งสาร 4) ผู้รับสาร (Receiver) บุคคลซึ่งเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนพฤติกรรมและผลกระทบต่อผู้คนที่จัดเป็นความรู้ในแง่มุมมองของผู้รับสารที่สำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Watson (2550) ได้วิจัยภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของผู้นำในภาคเอกชนของประเทศแคนาดา โดยใช้แบบสอบถามและการโทรศัพท์สัมภาษณ์ ผลการศึกษา พบว่า ผู้นำในภาคเอกชนรับรู้ถึงความสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับกระแสโลกาวิวัฒน์ การมีวิสัยทัศน์การทำงานเป็นทีม ความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการสอน การเจรจาต่อรอง ทักษะระหว่างบุคคล จริยธรรม ทักษะของการเป็นผู้ประกอบการ

การแก้ปัญหา ความคิดริเริ่ม ความอดทน การใช้เทคโนโลยีและการตื่นตัวจากกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นความสามารถที่สำคัญของผู้นำ การปรับวิธีการลดขนาดกำลังคนในการทำงาน และยอมรับความหลากหลายของสังคม ก็มีความสำคัญเช่นกันนอกจากนี้ผู้นำยังเห็นความสำคัญในการที่จะผลักดันให้นำวิสัยทัศน์ไปปฏิบัติขยายแนวคิดสู่บริบทโลกอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาถึงความสำคัญของโปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำว่าควรเน้นการพัฒนาศักยภาพผู้นำที่มุ่งสู่อนาคตอย่างมีวิสัยทัศน์ และความสามารถในด้านอื่น ๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การทำงานแบบเป็นทีม เพื่อการก้าวเข้าสู่ภาวะผู้นำ

5.2.3 ผลการทดลองใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับ คณะกรรมการสถานักเรียน พบว่า คณะกรรมการสถานักเรียน จากที่เข้าฝึกอบรมด้วยโปรแกรม ฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 คณะกรรมการสถานักเรียนมีทักษะภาวะผู้นำหลัง เข้าโปรแกรม อยู่ในระดับมากกว่า ก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 47.63$, S.D.=1.93) และหลังเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 64.58$, S.D.=3.23) โดยคณะกรรมการสถานักเรียนมีทักษะภาวะผู้นำหลังการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการสถานักเรียนที่ได้ฝึกอบรม โดยใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำมีทักษะภาวะผู้นำสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลที่นักเรียนมีทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น เนื่องจาก คณะกรรมการสถานักเรียนได้ศึกษาตามกระบวนการโดยการใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 เป็นผลให้คณะกรรมการสถานักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น Caffarella (2545, p. 32) ได้อธิบายไว้ว่า โปรแกรมพัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผล ต่อการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้านคือ 1) การเปลี่ยนแปลงในตัวของคุณแต่ละคน (Individual Change) คือ การพัฒนาโปรแกรมก่อให้เกิดผลที่คาดหวังคือ การเปลี่ยนแปลงที่ผู้เข้าร่วมแต่ละคน ได้รับความรู้ สามารถพัฒนาทักษะ รู้จักการพิจารณาใคร่ครวญทบทวนความเชื่อ เจตคติที่มีอยู่ 2) การเปลี่ยนแปลงในองค์การ (organization Change) คือ การพัฒนาโปรแกรมก่อให้เกิดผลที่ คาดหวังคือ ทำให้องค์การมีการปรับตัวอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม ทั้งในด้าน นโยบาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนการปฏิบัติงาน 3) การเปลี่ยนแปลงในชุมชนและสังคม (Community and Societal Change) คือ การพัฒนาโปรแกรมก่อให้เกิดผลที่คาดหวังคือ ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในชุมชนหรือสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงวิธีการแก้ปัญหาของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน และสังคมที่มีสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี ทรงเที่ยง (2548) ได้พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมแรงจูงใจภายในเพื่อสร้าง สัมพันธภาพในการทำงานของ

หัวหน้าช่างในศูนย์บริการรถยนต์ จากผลการวิจัยพบว่า หลังการ ฝึกอบรม 2 สัปดาห์ หัวหน้าช่างที่ได้รับ การฝึกอบรมมีแรงจูงใจภายในเพื่อสร้างสัมพันธภาพในการ ท างานสูงกว่าหัวหน้าช่างที่ได้ ฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อฝึกอบรมครบ 2 เดือน พบว่ามีผู้ฝึกอบรมมี แรงจูงใจในการทำงานสูงกว่าที่ไม่ได้ฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และสอดคล้องกับ วิลาพัฒน์ อรุณบุญวาทิ (2549) ได้พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมตามแนวทาง ไตรสิกขาเพื่อ เสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วม โปรแกรม นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองสูง กว่าก่อน เข้าโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมี ค่าเฉลี่ยของ คะแนนพฤติกรรมมีวินัยในตนเอง สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

5.2.4 ผลของการประเมินความพึงพอใจโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านที่มีค่ามากที่สุดคือด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.26) อันดับต่อมาคือด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.=0.02) และด้านสุดท้ายคือด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.12) สรุปเฉลี่ยโดยรวมใน 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.12) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ ยอดสละ (2556, น. 248) พบว่าผลการ ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาตามโปรแกรมภาวะผู้เชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากและ ตวีญลักษณ์ พวงนิล (2555, น. 507) ได้วิจัยเรื่อง โปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าครูมีความพึง พอใจต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สมาน วรณคำ (2553, น. 219) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ธเนศ คิรรุ่งเรือง (2551, น. 3) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาและ การประเมินผลการใช้โปรแกรมประยุกต์สำหรับพัฒนาตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหารมีความพอใจในการใช้โปรแกรมประยุกต์อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิทยา จันทร์ศิริ (2551, น. 219) เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนใน มหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนา มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำโปรแกรมไปใช้

5.3.1.1 การนำกิจกรรมไปใช้ ครูควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยละเอียด เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมตามโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

5.3.1.2 ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรให้เวลานักเรียนคิดและปฏิบัติกิจกรรมให้มากที่สุด ควรกระตุ้นและเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้และแสวงหาความรู้การสร้างสรรค์ผลงานด้วยตัวเองของนักเรียนเอง พร้อมทั้งยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกคน เช่น การให้คำชม การให้รางวัล การประกาศเกียรติคุณ และการให้คะแนน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

5.3.1.3 การจัดกิจกรรมควรจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายและเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สืบค้นความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้แนะนำและให้ข้อเสนอแนะ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง

5.3.1.4 โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สามารถพัฒนาและส่งเสริมทักษะการเป็นผู้นำได้ ครูต้องสนใจและให้คำแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำ มีกิจกรรมเรียนรู้ที่หลากหลาย เอกสารประกอบการอบรม จะเป็นสื่อสำคัญให้นักเรียนเกิดการแสวงหาความรู้ที่ทำให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำมากขึ้น

5.3.1.5 การออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ใช้ต้องไม่มากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนและครูมีกิจกรรมที่เกิดจากการวัดและประเมินผลมาก ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการไม่ทันเวลาที่กำหนด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำโปรแกรมฝึกอบรมไปศึกษาผลในด้านต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการจัดการความรู้ เป็นต้น

5.3.2.2 ควรศึกษาการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำด้านอื่น ๆ